

habits followed for many years, is the embodiment of the scientific concept of development in the teaching concept, "teacher-based education" requires teachers to give up the old singing "one-man show", and take the students as the center, the students as the main body, fully reflects the students are the master of learning.

Plenty of room to the student in the class, let the children independent communication, display results, questioned each other, in cooperation, communication, active learning in the question, to acquire knowledge and problem solving skills, the knowledge gained through their own practice, they especially with a sense of accomplishment, confidence, learning in this atmosphere, the children relaxed, they got the release, In class, he was very open and more interested in learning. It can be seen that the core of this kind of education is "everything for the students, highly respect the students, and fully rely on the students", which is the true meaning of quality education.

Олександра Волошин,
здобувачка 1 курсу магістратури
спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки,
освітньо-професійна програма «Управління закладами освіти»,
Західноукраїнський національний університет
Науковий керівник:
Лілія Ребуха,
доктор педагогічних наук, професор,
завідувач кафедри освітології і педагогіки,
Західноукраїнський національний університет

МОДИФІКАЦІЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ В ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРИ

Основою управлінського педагогічного спілкування є гуманізація навчання. Загалом взаємини в освітньому процесі мають вибудовуватися на

суб'єкт-суб'єктній основі, коли обидві сторони спілкуються як рівноправні учасники. За дотримання цієї умови встановлюється не міжрольовий контакт «керівник закладу – викладач», «керівник закладу – студент», «викладач – студент», а міжособистісний контакт, внаслідок якого виникає діалог, а отже, і найбільша сприйнятливість та відкритість в діях управлінського спілкування. Тим самим створюються позитивні зміни у пізнавальній, емоційній, поведінковій сферах кожного із учасників управлінського спілкування [2, с. 193].

Заміна міжролевого спілкування спілкуванням міжособистісним сприяє відходу від формалізму та догматизму у навчанні. Але перехід від директивно-імперативного до демократичного, рівноправного способу спілкування, від монологічного до діалогічного спілкування не відбудеться, доки обидві сторони, що беруть участь у ньому, не будуть готові. Щоб такий вид спілкування став реальністю, необхідна сформованість гуманістичної за своїм характером комунікативної основи в управлінця, так і в педагога і у студента. У зміст комунікативна основа особистості входять усі психологічні властивості, які встигли розвинути у даної особи та які проявляються у спілкуванні. Ці властивості відображають досвід спілкування особистості з різними категоріями людей. Він в основному є позитивним, а інколи й негативним.

Тому кожному учаснику спілкування вже з дитинства потрібно прищеплювати культуру спілкування та формувати позитивний досвід, виробляти вміння бачити у людині високу цінність, а в співрозмовнику, учаснику спілкування – особистість, так само значущу, як і він сам.

На думку науковців [1; 3] нині існують такі стилі управлінського педагогічного спілкування:

– спілкування на основі високих професійних установок керівника закладу освіти з колегами та студентами. За таких установок інтерес у спілкуванні стимулюється ще й загальними професійними інтересами;

– спілкування з урахуванням дружніх взаємин. Воно передбачає захоплення загальною справою. Керівник закладу виконує роль наставника, старшого товариша, учасника спільної освітньої діяльності. Однак при цьому слід уникати панібратства. Особливо це стосується молодих управлінців-педагогів, які не бажають потрапити у конфліктні ситуації;

– спілкування-дистанція відноситься до найпоширеніших типів педагогічного спілкування. За такого спілкування у взаємовідносинах постійно простежується дистанція у всіх сферах – в управлінській діяльності з посиленням на авторитет, професіоналізм, життєвий досвід та вік. Такий стиль формує управлінські взаємини на рівні керівник–викладач, керівник–студент.

– спілкування-залякування – негативна форма спілкування, антигуманна, розкриває педагогічну неспроможність керівника освітнього закладу.

– спілкування-загравання, характерне для молодих керівників, які прагнуть

до популярності. Таке спілкування забезпечує лише хибний, дешевий авторитет [2].

Для досягнення певного результату керівником в управлінській діяльності використовується модифікація поєднання стилів, де важливою умовою є домінування одного із них.

Важливо зазначити найбільш ефективні етапи педагогічного спілкування. До них віднесено:

а) прогностичний етап. На ньому відбувається моделювання управлінцем спілкування з викладачем, педагогічним колективом, студентом чи групою студентів;

б) початковий період спілкування: організація безпосереднього спілкування з потрібною аудиторією чи групою;

в) управління спілкуванням у педагогічному процесі, що розвивається.

г) аналіз здійсненої системи спілкування та моделювання спілкування у майбутній управлінській діяльності.

Слід зазначити, що управлінські засади взаємин керівника закладу освіти, викладача та студентів складаються поступово. Вони залежать від багатьох причин: від життєвого, освітнього, громадського досвіду управлінця, традицій освітньої установи, педагогічної спрямованості особистості керівника-педагога та ін.

Отож можна стверджувати, що модифікована управлінська взаємодія займає одне з пріоритетних місць в управлінській діяльності керівника. Встановлені управлінські взаємини в освітньому процесі приносять свою результативність, коли обидві сторони спілкуються на рівних, як особистості, як фахівці. Важливим аспектом у процесі взаємодії є вибраний керівником стиль спілкування, який може модифікуватись відповідно до умов освітнього процесу.

Список використаної літератури

1. Єльнікова Г., Суліма Є. Філософський аспект адаптивного управління соціально-педагогічними системами. *Адаптивне управління: теорія і практика*. Сер. : Педагогіка. 2020. № 8 (15). URL: <https://amtp.org.ua/index.php/journal/issue/view/18/8-15-19-pdf>.

2. Ребуха Л. З., Мазурик Н. Ю. Педагогічні умови формування управлінської комунікативної толерантності у майбутніх фахівців закладів освіти. *Інновації в освіті: перспективи розвитку*: матеріали I Міжнар. наук.-практ. конф. (Тернопіль, 20 трав. 2021 р.) Тернопіль : ЗУНУ, 2021. С. 193–195.

3. Свіржевський М. Діяльність керівника навчального закладу в сучасному освітньому просторі. *Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського. Педагогічні науки*, 2018. №1. С. 296–300.